

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עו עמוד ב

א [בשר שחוטה ובשר נבילה שאחד מהם שֶׁמֶן, נצלו יחד בתנור בשני שפודים כשהם רחוקים זה מזה, האם השחוטה נאסרה ומדוע ?

ב [האם מותר לצלות שני פסחים כאחד, ומדוע ?

ג [רדה פת ונתנה על פי חבית יין של תרומה, האם הפת מותרת לזר ?

ד [צלה דג יחד עם בשר בתנור אחד, האם מותר לאכלו עם חלב ?

ה [האם קרבן חגיגה קרב בטומאה, ומדוע ?

א [רב: אסורה, ואפילו כשבשר הנבילה כחוש. שריח בשר השחוטה השמן נכנס אל הנבילה ומפטמה, וחוזרת הנבילה ומכניסה ריח בשחוטה, ו"ריחא מילתא היא".

לוי: מותרת, כיון שריחא לאו מילתא היא, ואין כאן בליעת איסור.
הלכה: ריחא לאו מילתא, שכן רבא מתיר להריח יין נסך, כיון שריח אינו כאיסור עצמו.

ב [אסור. ואף ללוי שריחא לאו מילתא, שמא יתחלף פסח אחד באחר, ונמצא שנאכל שלא למנויו. ואסור אפילו גדי וטלה. ואפילו אם יש ביניהם ערימת גחלים.

ג [לוי: לר' מאיר הפת אסורה, שריחא מילתא. לר' יהודה הפת מותרת, שריחא לאו מילתא. לר' יוסי, פת חטים מותרת. פת שעורים אסורה, כיון ששואבת את ריח היין.

רב: פת חמה וחבית יין פתוחה: הפת אסורה לזר, שריחא מילתא היא.
פת צוננת וחבית מגופה: הפת מותרת, כי אין ריח היין נבלע בפת.
פת צוננת וחבית פתוחה, או פת חמה וחבית מגופה: לר"מ אסורה. לר' יהודה מותרת.
ולר' יוסי, פת חטים מותרת. פת שעורים אסורה, כיון ששואבת את ריח היין.

ד [לסוכר ריחא מילתא היא, אסור לאכול הדג עם חלב, כיון שריח הבשר נבלע בדג. ומר בר רב אשי אסר לאכלו אף בלא חלב, משום שאכילת דג עם בשר גורמת לצרעת.

ה [הדין: אינו קרב בטומאה, אף שיש לו זמן קבוע ובה בשעה שכל הציבור מתאספים. הטעם: שכיון שיש לו תשלומים כל שבעה ואינו דוחה שבת, אף את הטומאה אינו דוחה.